

**Suunised sisemudelite
eeltaotlusmenetluse kohta**

Suunised sisemudelite eeltaotlusmenetluse kohta

Sissejuhatus

- 1.1. EIOPA annab kooskõlas 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1094/2010 (edaspidi „EIOPA määrus”)¹ artikliga 16 välja suunised liikmesriikide pädevatele asutustele selle kohta, kuidas jätkata Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II)² rakendamise ettevalmistavat etappi.
- 1.2. Käesolevaid suuniseid kohaldatakse sisemudelite eeltaotlusprotsessile, mille puhul eeldatakse, et liikmesriikide pädevad asutused selgitavad välja, milline on kindlustus- või edasikindlustusandja ettevalmistus sisemudelite kasutamise taotluse esitamiseks, et arvutada solventsuskapitalinõue Solventsus II alusel, ning direktiivis, eelkõige artiklites 112, 113, 115, 116 ja 120–126 sätestatud sisemudelite nõuete täitmiseks.
- 1.3. Ettevalmistavate suuniste puudumisel võivad Euroopa riikide pädevad asutused näha vajadust välja töötada riiklikke lahendusi usaldusväärse riskipõhise järelevalve tagamiseks. Kooskõlastatud ja sidusa järelevalve saavutamise asemel võivad erinevad riiklikud lahendused viia siseturu hea toimimise kahjustamiseni.
- 1.4. On väga tähtis, et Solventsus II ettevalmistamisele lähenetaks kooskõlastatult ja sidusalt. Käesolevaid suuniseid tuleb vaadelda Solventsus II ettevalmistustööna, mis toetab Solventsus II põhivaldkondadega seotud ettevalmistavaid tegevusi, et tagada ettevõtjate nõuetekohane juhtimine ning tagada, et järelevalveasutuste käsutuses on piisavalt teavet. Need valdkonnad on juhtimissüsteem, sh riskijuhtimissüsteem ja ettevõtja omariskide ettevaatav hindamine (läheldes omariskide ja solventsuse hindamise põhimõtetest, mida tähistatakse lühendiga ORSA), sisemudelite eeltaotluste esitamine ning teabe esitamine liikmesriikide pädevatele asutustele.
- 1.5. Varane ettevalmistus on oluline tagamaks, et ettevõtjad ja liikmesriikide pädevad asutused oleksid Solventsus II täielikul rakendumisel valmis ja võimelised uut süsteemi kasutusele võtma. Selleks eeldatakse, et liikmesriikide pädevad asutused on ettevõtjatega tihedas dialoogis.
- 1.6. Osana Solventsus II rakendamise ettevalmistamisest peavad liikmesriikide pädevad asutused kehtestama 1. jaanuaril 2014 käesolevas dokumendis kirjeldatud suunised, et kindlustus- ja edasikindlustusettevõtjad astuksid vajalikke samme Solventsus II täielikuks rakendamiseks.
- 1.7. Edaspidi peavad liikmesriikide pädevad asutused saatma kõnealuste suuniste rakendamise kohta EIOPA-le eduaruande igale asjakohasele aastale järgneva veebruari lõpuks, esimese niisiis 28. veebruariks 2015 ajavahemiku 1. jaanuar – 31. detsember 2014 kohta.

¹ ELT L 331, 15.12.2010, lk 48–83.

- 1.8. Sisemudelite eeltaotlusmenetlust käsitlevate EIOPA suuniste eesmärk on anda juhiseid selle kohta, mida peavad liikmesriikide pädevad asutused ning eeltaotlusprotsessi kaasatud kindlustus- või edasikindlustusandja arvesse võtma selleks, et liikmesriikide pädevad asutused saaksid välja selgitada, milline on kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja ettevalmistus, et esitada Solventsus II alusel sisemudeli kasutamise taotlus solventsuskapitalinõude arvutamiseks. Sellest tulenevalt ei ole eeltaotlusprotsess sisemudeli eelheakskiit. Solventsus II kohaselt peab kindlustus- või edasikindlustusandja, kes taotleb sisemudeli kasutamist solventsuskapitalinõude arvutamiseks, vastama direktiivi nõuetele, mida täpsustatakse väljaantavates delegeeritud õigusaktides.
- 1.9. Suuniste eesmärk on ühtlustada järelevalvetavasid eeltaotlusprotsessis. Need peavad omakorda toetama kindlustus- või edasikindlustusandjat arendama oma sisemudeli raamistikku ja seeläbi valmistama teda ette sisemudeli taotluse esitamiseks Solventsus II kohaselt. Samuti laiendatakse nendega eeltaotlusprotsessi ettevõtja jaoks, kes kavatses esitada taotluse sisemudeli kasutamiseks alates esimesest päevast, mil Solventsus II saab kohaldada.
- 1.10. Eeltaotlusprotsessi korral konsolideerimisgruppidele peab toimima nõuetekohane teabevahetus liikmesriikide pädevate asutuste vahel kolleegiumides, aga eelkõige kaasatud liikmesriikide pädevate asutuste vahel.
- 1.11. Teabevahetus liikmesriikide pädevate asutuste ning kindlustus- või edasikindlustusandja vahel peab toimuma pidevalt kogu eeltaotlusmenetluse ja taotluse, mille ettevõtja võib esitada Solventsus II kohaselt, edasise hindamise ajal ning ka pärast seda, kui sisemudel on järelevalvemenetlusega heaks kiidetud.
- 1.12. Rohkem sätteid eeltaotlusprotsessi kohta esitatakse Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Komitee 3. tasandi suunistes sisemudelite eeltaotlusprotsessi kohta (endine Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Komitee nõuandev dokument 80)³.
- 1.13. Liikmesriikide pädevatelt asutustelt eeldatakse käesolevate suuniste rakendamise tagamist viisil, mis on proportsionaalne kindlustus- või edasikindlustusettevõtja tegevusele omaste riskide laadi, ulatuse ja keerukusega. Suunised juba kajastavad proportsionaalsuse põhimõtete rakendamist, kuna see põhimõte on neisse integreeritud ja samuti on teatud valdkondades kasutusele võetud vastavad meetmed.
- 1.14. Kõiki suuniseid kohaldatakse, kui ei ole sõnaselgelt teisiti sätestatud, järgmiste sisemudelite eeltaotlusprotsessile:
- osaline või täielik sisemudel, mida võib vastavalt otsusele kasutada kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude arvutamisel Solventsus II kohaselt;

² ELT L 335, 17.12.2009, lk 1–155.

³ https://eiopa.europa.eu/fileadmin/tx_dam/files/consultations/consultationpapers/CP80/CEIOPS-DOC-76-10-Guidance-pre-application-internal-models.pdf

- osaline või täielik sisemudel konsolideerimisgrupile, nagu allpool määratletud, mis esitatakse kõnealuse otsuse saamiseks.

1.15. Suuniste II jaos kohaldatakse järgmisi mõisteid:

- „sisemudel(id) konsolideerimisgrupile (või -gruppidele)” – nii sisemudel, mida kasutatakse Solventsus II kohaselt üksnes konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude arvutamiseks (vastavalt Solventsus II artiklile 230) kui ka sisemudel, mida kasutatakse Solventsus II kohaselt kas konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude arvutamiseks või vähemalt ühe sellise seotud ettevõtja solventsuskapitalinõude arvutamiseks, kes kuulub konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude arvutamiseks vajaliku kõnealuse sisemudeli reguleerimisalasse (konsolideerimisgrupi sisemudel vastavalt Solventsus II artiklile 231);
- „liikmesriikide asjaomased pädevad asutused” – liikmesriikide pädevad asutused kõikides neis liikmesriikides, kus asuvad kõikide nende asjaomaste kindlustus- või edasikindlustusandjate peakontorid, kes kuuluvad konsolideerimisgrupi sisemudeli reguleerimisalasse, nagu eespool osutatud (Solventsus II artikkel 231), ning kelle puhul arvutatakse solventsuskapitalinõue konsolideerimisgrupi sisemudeli abil;
- „kaasatud liikmesriikide pädevad asutused” – liikmesriikide pädevad asutused kõikides neis liikmesriikides, kus asuvad nende seotud ettevõtjate peakontorid, kes kuuluvad konsolideerimisgrupi sisemudeli kohaldamisalasse (vastavalt Solventsus II artiklitele 230 ja 231).

Liikmesriikide asjaomased pädevad asutused on konsolideerimisgrupi sisemudeli korral vastavalt Solventsus II artiklile 231 kaasatud liikmesriikide pädevate asutuste osa;

- „eksperdi hinnang” – selliste üksikisikute või komisjonide asjatundlikkus, kellel on asjaomased teadmised, kogemused ning arusaamine kindlustus- ja edasikindlustustegevusega seotud riskidest;
- „tõenäosusjaotuse prognoosi rikkus” – määratletakse peamiselt kahes mõõtmes: ettevõtja teadmiste ulatuses riskiprofiili kohta, nagu see kajastub tõenäosusjaotuse prognoosi aluseks olevate sündmuste kogumis, ning valitud arvutusmeetodi suutlikkuses muuta kõnealust teavet rahaliste väärtuste jaotamiseks, mis on seotud muutustega põhiomavahendites. Mõistet „rikkus” ei tohiks taandada tõenäosusjaotuse prognoosi esinemise detailidele, sest isegi prognoos pideva funktsioonina ei pruugi olla piisavalt rikas;
- „riskimõõdiku alus” – põhiomavahendite VaR riskihindamismeetod, mille puhul on usaldatavustase üheaastase perioodi jooksul 99,5%, nagu on sätestatud Solventsus II artikli 101 lõikes 3;

- „kinnised analüütilised valemid” – otsesed matemaatilised valemid, mis seovad ettevõtja valitud riskimõõdiku eespool määratletud riskimõõdiku alusega;
- „ $t = 0$ ” – päev, mil ettevõtja arvutab solventsuskapitalinõude vastavalt oma sisemudelile;
- „ $t = 1$ ” – üks aasta pärast päeva, mil ettevõtja arvutas solventsuskapitalinõude vastavalt oma sisemudelile;
- sisemudeli kvantitatiivset või kvalitatiivset aspekti tuleb käsitleda olulisena, kui nimetatud aspekti muudatus või viga võib avaldada mõju kõnealuse sisemudeli väljunditele, mis võib omakorda mõjutada osutatud teabe kasutajate, sealhulgas liikmesriikide pädevate asutuste otsustusi või hinnanguid.

1.16. Suuniseid hakatakse kohaldama 1. jaanuaril 2014.

1. jagu. Suuniste üldsätted

Suunis 1. Suuniste üldsätted

- 1.17. Liikmesriikide pädevad asutused peavad võtma asjakohaseid meetmeid, et kehtestada alates 1. jaanuarist 2014 käesolevad suunised sisemudelite eeltaotlusmenetluse kohta.
- 1.18. Eeltaotlusprotsessi jooksul peavad liikmesriikide pädevad asutused võtma asjakohaseid meetmeid, et kujundada seisukoht eeltaotlusprotsessi kaasatud kindlustus- või edasikindlustusandja ettevalmistuse kohta, et esitada taotlus sisemudeli kasutamiseks solventsuskapitalinõude arvutamisel Solventsus II alusel ning täita direktiivis 2009/138/EÜ, eelkõige selle artiklites 112, 113, 115, 116, 120–126 ja 231 sätestatud nõudeid sisemudelite kohta.
- 1.19. Eeltaotlusprotsessi ajal peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas eeltaotlusprotsessi kaasatud kindlustus- või edasikindlustusandja võtab asjakohaseid meetmeid järgmistel eesmärkidel:
- (a) luua oma sisemudeliraamistik selliselt, et see võimaldaks tal valmistada ette sisemudeli kasutamist nii riskijuhtimiseks ja otsuste tegemiseks kui ka solventsuskapitalinõude arvutamiseks, ja
 - (b) valmistuda võimaluseks, et tema sisemudelit ei kiideta heaks, ning käivitada protsesse solventsuskapitalinõude arvutamiseks standardvalemiga ja samuti kaaluda kapitaliplaneeringute tegemist.

Suunis 2. Eduaruanne EIOPA-le

- 1.20. Liikmesriikide pädevad asutused peavad saatma EIOPA-le eduaruande käesolevate suuniste kohaldamise kohta iga vastava aasta veebruari lõpuks, kusjuures esimene kord oleks 28. veebruar 2015, mis põhineb ajavahemikul 1. jaanuar 2014 kuni 31. detsember 2014.

2. jagu. Sisemudelite eeltaotlusmenetlus

1. peatükk. Üldsuunised

Suunis 3. Liikmesriikide pädevate asutuste poolne läbivaatamine

- 1.21. Eeltaotlusprotsessi ajal, kui määratletakse ja kaalutakse läbivaatuse ulatust, mida liikmesriikide pädevad asutused nimetatud protsessi tarbeks teevad, peavad nimetatud asutused arvesse võtma vähemalt järgmist:
- (a) eeltaotlusprotsessi kaasatud ettevõtja ja tema sisemudeli eripära;
 - (b) läbivaadatava sisemudeli aspekti ja sisemudeli muude osade suhet ning
 - (c) Solventsus II artikli 29 lõikes 3 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet, pidades silmas, et proportsionaalsuse põhimõtet ei tohi siiski käsitada kui Solventsus II-s kehtestatud sisemudelinõuete tühistamist või leevendamist. Eelkõige peavad liikmesriikide pädevad asutused võtma arvesse proportsionaalsuse põhimõtet, kui nad käsitlevad järgmist:
 - (i) nende riskide laadi, ulatust ja keerukust, millega kindlustus- või edasikindlustusandja kokku puutub, ning
 - (ii) kõnealuse ettevõtja sisemudeli ülesehitust, ulatust ja kvalitatiivseid aspekte.
- 1.22. Liikmesriikide pädevad asutused peavad andma ettevõtjale jooksvalt tagasisidet seoses läbivaatamisega, mida nad eeltaotlusmenetluse tarbeks sisemudeli kohta teevad.
- 1.23. Liikmesriikide pädevad asutused peavad tagama, et eeltaotlusprotsessi ajal esitab ettevõtja neile standardvalemi alusel arvutatud solventsuskapitalinõude. Esitatud teave peab sisaldama üldist solventsuskapitalinõuet ja järgmiseid sisemudeli ulatuses olevaid riskivaldkondi:
- (a) tururisk;
 - (b) vastaspoole maksejõuetuse risk;
 - (c) elukindlustusrisk;
 - (d) tervisekindlustusrisk;
 - (e) kahjukindluse kindlustusrisk;
 - (f) kahjukindlustuse katastroofirisk;
 - (g) operatsiooniriskid
- 1.24. Esitatava teabe peavad riiklikud pädevad asutused kokku leppima kõige üksikasjalikumalt tasemel mida peetakse vajalikuks, arvestades liikmesriikide pädevatele asutustele teabe esitamise suunise I tehnilises lisas määratletut ja II tehnilises lisas kirjeldatud üksikasju. Teabe esitamine peab järgima aruande

kuupäevi ja tähtaegu, mille liikmesriikide pädevad asutused lepivad kokku koos ettevõtjaga eeltaotlusprotsessi ajal.

Suunis 4. Sisemudeli muudatused eeltaotluse ajal

- 1.25. Liikmesriikide pädevad asutused peavad jälgima ja vajadusel läbi vaatama muudatused, mida kindlustus- või edasikindlustusandja teeb oma sisemudelile pärast eeltaotlusprotsessi ajal korraldatud läbivaatust.
- 1.26. Selleks peavad liikmesriikide pädevad asutused veenduma, et kindlustus- või edasikindlustusandja teavitab neid mis tahes muudatustest sisemudeli juures või muudatuse kavatsusest, mida ettevõtja peab asjakohaseks.
- 1.27. Seoses muudatustega, mida kindlustus- või edasikindlustusandja teeb oma sisemudelis eeltaotlusprotsessi ajal, peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama vähemalt järgmised asjaolud:
 - (a) millist juhtimist ettevõtja kohaldab seoses kõnealuste muudatustega, mis hõlmab ka muudatuste heakskiitmist ettevõtte tasandil, sisekommunikatsiooni, dokumentatsiooni ja muudatuste kehtestamist, ning
 - (b) millise muudatuste klassifikatsiooni ettevõtja kehtestab.

2. peatükk. Mudeli muutmine

Suunis 5. Mudeli muutmispõhimõtete kohaldamisala

- 1.28. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja hõlmab mudeli muutmispõhimõtete kehtestamisel kõiki asjaomaseid muutmisallikaid, mis mõjutaksid tema solventsuskapitalinõuet, ning vähemalt järgmisi muudatusi:
 - (a) ettevõtja juhtimissüsteemis;
 - (b) ettevõtja vastavuses sisemudeli kasutamise nõuetele;
 - (c) ettevõtja sisemudeli tehniliste spetsifikatsioonide asjakohasuses ja
 - (d) ettevõtja riskiprofiilis.

Suunis 6. Olulise muudatuse mõiste

- 1.29. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja töötab välja mitu peamist kvalitatiivset ja kvantitatiivset näitajat ning kasutab neid olulise muudatuse määramisel, ja kas kindlustus- või edasikindlustusandja määrab kindlaks objektiivse lähenemisviisi, mille alusel liigitada muudatust oluliseks.
- 1.30. Kui mudeli muudatuse kvantitatiivne mõju solventsuskapitalinõudele või solventsuskapitalinõude üksikosadele võib olla üks näitaja, mida kindlustus- või edasikindlustusandja kavatses kasutada oluliste muudatuste kindlakstegemisel,

peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema, kuidas ettevõtja tagab ka teiste kvalitatiivsete ja kvantitatiivsete näitajate kasutamise.

- 1.31. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja tagab selle, et tema välja töötatud näitajatega võetakse arvesse ettevõtja enda ja tema sisemudeli erisust.

Suunis 7. Mitme muudatuse kombinatsioon

- 1.32. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja kavatseb hinnata iga muudatuse mõju eraldi ja kõikide muudatuste koosmõju solventsuskapitalinõudele või selle üksikosadele.
- 1.33. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja kavatseb selliseid mõjusid hinnata, et ennetada üksteist elimineerivate üksikmõjude ja mitme muudatuse ühismõju eiramist.

Suunis 8. Konsolideerimisgrupi sisemudeli muutmise põhimõtted (Solventsus II artikli 231 alusel)

- 1.34. Konsolideerimisgrupi sisemudeli puhul peavad kaasatud liikmesriikide pädevad asutused tegema eeltaotlusprotsessi käigus selgeks, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja töötab välja mudeli muutmise ühtsed põhimõtted.
- 1.35. Kaasatud liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja tagab selle, et mudeli muutmise põhimõtted sisaldavad ka suuremate ja väiksemate muudatuste spetsifikatsiooni seoses konsolideerimisgrupiga, aga ka iga seotud ettevõtjaga, kes kasutab oma solventsuskapitalinõude arvutamiseks konsolideerimisgrupi sisemudelit.
- 1.36. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja tagab, et iga oluline muudatus üksikettevõtja tasandil oleks liigitatud oluliseks muudatuseks põhimõtete kohaselt.

3. peatükk. Kasutatavuse test

Suunis 9. Vastavuse hindamine

- 1.37. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama kindlustus- või edasikindlustusandja kasutatavuse testi vastavuse Solventsus II artiklis 120 sätestatuga, ja eelkõige vähemalt seoses järgmisega:
- (a) millised on mudeli erinevad kasutusalaad;
 - (b) kuidas mudel majandustegevusega sobib;
 - (c) kuidas mudelit mõistetakse;
 - (d) kuidas mudel toetab otsuste tegemist ja
 - (e) kuidas mudel on lõimitud riskijuhtimissüsteemi.

1.38. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kõnealuse ülevaate saamisel arvesse võtma seda, et kindlustus- või edasikindlustusandjale ei tohi ette kirjutada mitte ühtki konkreetsete kasutusala täielikku ega detailset loetelu.

Suunis 10. Ajend sisemudeli kvaliteedi parendamiseks

1.39. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja tagab sisemudeli kasutamise oma riskijuhtimissüsteemis ja otsuste tegemisel selliselt, et see oleks ajend sisemudeli enda kvaliteedi parandamiseks.

Suunis 11. Sobivus tegevuseks

1.40. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused, selgitades välja, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja tagab selle, et sisemudel on tema tegevusega seoses võimalikult asjakohane, käsitlema vähemalt järgmisi tegureid:

- (a) kas see, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja kasutab sisemudelit oma otsuste tegemise protsessis, hõlmab äritegevuse võtmeotsuseid, sealhulgas strateegilisi otsuseid ja muid asjaomaseid otsuseid;
- (b) kindlustus- või edasikindlustusandja riskijuhtimissüsteemi ja selle detailsus;
- (c) kindlustus- või edasikindlustusandja otsuste tegemiseks nõutav detailsus;
- (d) kindlustus- või edasikindlustusandja otsuste tegemise struktuur;
- (e) sisemudeli väljundi ülesehitusega seotud kindlustus- või edasikindlustusandja dokumentatsioon.

Suunis 12. Sisemudeli mõistmine

1.41. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja tagab haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani ning otsuste tegemisel osalevate sisemudeli asjakohaste kasutajate arusaamise sisemudelist.

1.42. Selleks et teha kindlaks, kuidas haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani töötajad ja isikud, kes juhivad tulemuslikult kindlustus- või edasikindlustusandja tegevust, sisemudelit mõistavad, peavad liikmesriikide pädevad asutused kaaluma nende küsitlemist.

1.43. Samuti peavad liikmesriikide pädevad asutused kaaluma juhatuse või vastavate otsuseid tegevate organite koosolekute protokollide läbivaatamist, et välja selgitada, milline on kindlustus- või edasikindlustusandja valmisolek kasutavuse testi nõuete täitmiseks.

Suunis 13. Otsuste tegemise toetamine

1.44. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja tagab ja on võimeline demonstreerima, et sisemudel on kasutusel otsuste tegemisel.

Suunis 14. Otsuste tegemise toetamine

1.45. Liikmesriikide pädevad asutused peavad eeltaotlusprotsessi käigus välja selgitama, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja tagab selle, et ettevõtjasisesed huvirühmad, eelkõige tema haldus-, juhtimis- ja järelevalveorgan, saavad korrapäraselt teavet sisemudeli tulemuste kohta, mis on seotud asjaomaste majandustegevust käsitlevate otsustega.

Suunis 15. Otsuste tegemise toetamine

1.46. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused selgeks tegema, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja tagab selle, et sisemudeliga suudetakse mõõta vähemalt majanduslikku kapitali ja teha kindlaks nende võimalike otsuste mõju riskiprofiilile, mille puhul sisemudelit kasutatakse.

1.47. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja mõistab ka seda, milline on selliste otsuste mõju solventsuskapitalinõudele.

Suunis 16. Arvutamise sagedus

1.48. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja töötab välja protsessi oma riskiprofiili jälgimiseks ning kuidas riskiprofiili oluline muudatus on ajendiks solventsuskapitalinõude uuesti arvutamisel.

Suunis 17. Konsolideerimisgrupi erisused

1.49. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad kaasatud liikmesriikide pädevad asutused konsolideerimisgrupi sisemudeli korral välja selgitama, kuidas osalust omav ettevõtja ja seotud ettevõtjad, kes kasutavad oma solventsuskapitalinõude arvutamisel konsolideerimisgrupi sisemudelit, teevad koostööd, et tagada sisemudeli ülesehituse kooskõla oma tegevusega.

1.50. Kaasatud liikmesriikide pädevad asutused peavad võtma seisukoha osalust omava ettevõtja ja seotud ettevõtjate esitatud tõendite kohta seoses alljärgnevaga:

- (a) nende individuaalne solventsuskapitalinõue arvutatakse nii sageli, nagu seda on nõutud Solventsus II artiklis 102, ja siis, kui see on vajalik otsuste tegemise protsessis;
- (b) nad võivad teha ettepanekuid konsolideerimisgrupi sisemudeli muutmise kohta, eelkõige nende jaoks oluliste osade kohta või pärast muudatust nende riskiprofiilis ja võttes arvesse keskkonda milles ettevõtja tegutseb;

- (c) seotud ettevõtjatel on piisav arusaamine sisemudelist nende sisemudeli osade suhtes, mis hõlmavad kõnealuse ettevõtja riske.

1.51. Kaasatud liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandjad, kes kasutavad oma solventsuskapitalinõude arvutamiseks konsolideerimisgrupi sisemudelit, tagavad sisemudeli ülesehituse kooskõla oma tegevusega ja riskijuhtimissüsteemiga, sealhulgas väljundite saamisega nii konsolideerimisgrupi kui ka seotud ettevõtja tasandil, mis on piisavalt detailsed selleks, et konsolideerimisgrupi sisemudelil oleks piisav roll nendes otsuste tegemise protsessides.

4. peatükk. Eelduste määramine ja eksperdihinnang

Suunis 18. Eelduste määramine

- 1.52. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused selgeks tegema, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja määrab eeldusi ja kasutab eelkõige eksperdihinnangut, võttes arvesse eelduste kasutamise mõju olulisust vastavalt alljärgnevatele suunistele eelduste määramise ja ekspertarvamuse kohta.
- 1.53. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas ettevõtja hindab olulisust, võttes arvesse nii kvantitatiivseid kui ka kvalitatiivseid näitajaid ning äärmuslike kahjude tingimusi.
- 1.54. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja üldiselt hindab kõnealuseid näitajaid.

Suunis 19. Juhtimine

- 1.55. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja tagab selle, et kogu eelduste määramine ja eelkõige eksperdihinnangu kasutamine järgib kehtivat ja dokumenteeritud protsessi.
- 1.56. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja tagab, et kindlustus- või edasikindlustusandja tuletab eeldused ja kasutab neid järjepidevalt pikema aja vältel kogu ettevõttes ning et need sobivad oma ette nähtud kasutusalaaks.
- 1.57. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja kiidab eeldused heaks vastavalt nende olulisusele piisavalt kõrgel juhtimistasandil, kõige olulisemate eelduste korral kuni (kaasa arvatud) haldus-, juhtimis- ja järelevalveorganini välja.

Suunis 20. Teabevahetus ja määramatus

- 1.58. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja tagab selle, et protsessidega, mis käsitlevad eeldusi ja eelkõige eksperdihinnangu kasutamist

nende eelduste valimisel, püütakse konkreetselt leevendada väärarvamuste ohtu ja kommunikatsiooniprobleeme selliste eeldustega seotud eri osaliste vahel.

- 1.59. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja kehtestab ametliku ja dokumenteeritud tagasisideprotsessi olulise eksperdihinnangu ning sellest tulenevate eelduste esitajate ja kasutajate vahel.
- 1.60. Liikmesriikide pädevad asutused peavad selgeks tegema, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja tagab eelduste ebamäärasuse ja sellega seotud lõplike tulemuste varieeruvuse läbipaistvuse.

Suunis 21. Dokumentatsioon

- 1.61. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja dokumenteerib eelduste määramise protsessi ja eelkõige eksperdihinnangu kasutamise sellisel viisil, et protsess oleks läbipaistev.
- 1.62. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja dokumenteerib tulemuseks saadud eeldused ja nende olulisuse, kaasatud eksperdid, kavandatava kasutusala ning kehtivusperioodi.
- 1.63. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja dokumenteerib arvamuse põhjenduse, sealhulgas kasutatud alusteabe sellise detailsusega, mis on vajalik nii eelduste ja protsessi kui ka eelduste valikul kasutatud otsuste tegemise kriteeriumide läbipaistvuse huvides, eirates muid alternatiive.
- 1.64. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja tagab selle, et oluliste eelduste kasutajad saavad selge ja põhjaliku kirjaliku teabe kõnealuste eelduste kohta.

Suunis 22. Valideerimine

- 1.65. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja tagab selle, et eelduste valimise ja eksperdihinnangu kasutamise protsess valideeritakse.
- 1.66. Liikmesriikide pädevad asutused peavad selgeks tegema, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja tagab selle, et eelduste valideerimise ja eelkõige eksperdihinnangu kasutamise protsess ja vahendid dokumenteeritakse.
- 1.67. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja jälgib muudatusi olulistes eeldustes, mis tekivad vastusena uuele teabele ja analüüsidele, ning põhjendab kõnealuseid muudatusi ja kõrvalekaldeid oluliste eelduste esinemises.
- 1.68. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja kasutab teostatavuse ja asjakohasuse korral muid valideerimisvahendeid, nagu stressi- või tundlikkusteste.

- 1.69. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja vaatab läbi valitud eeldused, tuginedes sõltumatutele sise- või välisekspertidele.
- 1.70. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja tuvastab asjaolude ilmnemise, mille korral eeldused loetakse valeks.

5. peatükk. Metoodiline ühtsus

Suunis 23. Ühtsuse kontrollpunktid

- 1.71. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas tagab kindlustus- või edasikindlustusandja tõenäosusjaotuse prognoosi arvutamiseks kasutatud meetodite ning maksevõime bilansis kajastatud varade ja kohustuste hindamisemeetodite ühtsuse.
- 1.72. Eelkõige peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema selle, kuidas kontrollib kindlustus- või edasikindlustusandja ühtsust tõenäosusjaotuse prognoosi arvutamise järgmistes etappides juhul, kui need on käsitletava mudeli osa seisukohast asjakohased:
 - (a) ühtsus üleminekul maksevõime bilansis kajastatud varade ja kohustuste hindamiselt solventsuskapitalinõude arvutamiseks sisemudeli abil;
 - (b) sisemudeli varade ja kohustuste hindamise ühtsus hindamiskuupäeval maksevõime bilansis kajastatud varade ja kohustuste hindamisega;
 - (c) riskitegurite ja nende ennustatavatele rahalistele väärtustele avalduva mõju prognooside ühtsus maksevõime bilansis kajastatud varade ja kohustuste hindamiseks kasutatud riskitegurite eeldustega, ning
 - (d) perioodi lõpus tehtud varade ja kohustuste ümberhindamise ühtsus maksevõime bilansis kajastatud varade ja kohustuste hindamisega.

Suunis 24 – Ühtsuse aspektid

- 1.73. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas võtab kindlustus- või edasikindlustusandja ühtsuse hindamisel arvesse vähemalt järgmisi aspekte:
 - (a) arvutusmeetodite ühtsus maksevõime bilansis kajastatud varade ja kohustuste hindamisel ning tõenäosusjaotuse prognoosi arvutamisel;
 - (b) asjakohaste arvutuste sisendina kasutatud andmete ja parameetrite ühtsus;
 - (c) asjakohaste arvutuste aluseks olevate eelduste ühtsus, eriti lepingus sisalduvaid finantstagatise ja valikuõigusi, tulevasi juhtimismeetmeid või eeldatud tulevasi täiendavaid hüvitisi käsitlevate eelduste korral.

Suunis 25. Ühtsuse hindamine

- 1.74. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas korraldab kindlustus- või edasikindlustusandja Solventsus II artiklis 124 sätestatud sisemudeli kinnitamisprotsessi raames korrapäraseid ühtsuse hindamisi.
- 1.75. Liikmesriikide pädevad asutused peavad selgeks tegema, kuidas korraldab kindlustus- või edasikindlustusandja ühtsuse kvantitatiivse hindamise alati, kui see on võimalik ja proportsionaalne.
- 1.76. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja oma ühtsuse hindamisel
 - (a) teeb kindlaks ja dokumenteerib võimalikud kõrvalekalded tõenäosusjaotuse prognoosi arvutamise ning maksevõime bilansis kajastatud varade ja kohustuste hindamise vahel.
 - (b) hindab kõrvalekaldumiste mõju nii eraldiseisvana kui ka koostoimes; ja
 - (c) tõendab, et kõrvalekalded ei tekita ebaühtlust tõenäosusjaotuse prognoosi arvutamise ning maksevõime bilansis kajastatud varade ja kohustuste hindamise vahel.

6. peatükk. Tõenäosusjaotuse prognoos

Suunis 26. Riskiprofiili tundmine

- 1.77. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema, kuidas tagab kindlustus- või edasikindlustusandja selle, et sisemudeli aluseks olev tõenäosusjaotuse prognoosi sündmuste kogum on ammendav.
- 1.78. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, millised protsessid kehtestab kindlustus- või edasikindlustusandja piisava ja ajakohase arusaama säilitamiseks oma riskiprofiilist.
- 1.79. Eelkõige peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema, kuidas kavatseb kindlustus- või edasikindlustusandja selleks, et tõenäosusjaotuse prognoos kajastaks kõiki riskiprofiili tunnuseid, säilitama teadmised riskiteguritest ja muudest teguritest, mis selgitavad tõenäosusjaotuse prognoosi aluseks olevate muutujate käitumist.

Suunis 27. Tõenäosusjaotuse prognoosi rikkus

- 1.80. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas hindab kindlustus- või edasikindlustusandja tõenäosusjaotuse prognoosi arvutamiseks kasutatud kindlustusmatemaatiliste või statistiliste meetodite asjakohasust ning kuidas käsitleb ta meetodite võimet võtta olulise kriteeriumina arvesse riskiprofiili tundmist.
- 1.81. Liikmesriikide pädevad asutused peavad selgeks tegema, kuidas valib kindlustus- või edasikindlustusandja meetodid sellise tõenäosusjaotuse prognoosi loomiseks, mis on piisavalt rikas, et hõlmata kõiki asjakohaseid riskiprofiili tunnuseid ja toetada otsuste tegemist.

- 1.82. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama ka selle, kuidas käsitleb kindlustus- või edasikindlustusandja metoodilise hindamise raames tõenäosusjaotuse prognoosi alusel prognoositud ebasoodsate kvantiilide usaldusväärsust.
- 1.83. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kuidas tagab kindlustus- või edasikindlustusandja selle, et püüded koostada põhjalik tõenäosusjaotuse prognoos ei kahjusta ebasoodsate kvantiilide prognoosi usaldusväärsust.

Suunis 28. Tõenäosusjaotuse prognoosi rikkuse hindamine

- 1.84. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused suunise 27 täitmiseks ja ühtlustatud lähenemise tagamiseks eeltaotlusprotsessis ja mudeli muudatustes võtma arvesse vähemalt järgmist:
- (a) ettevõtja riskiprofiil ja selle kajastamise ulatus tõenäosusjaotuse prognoosis;
 - (b) kindlustusmatemaatikas ja üldiselt aktsepteeritud turutavades toimuv areng;
 - (c) tõenäosusjaotuse prognoosi rikkusega seoses mis tahes meetmed, mis kindlustus- või edasikindlustusandja kehtestab kooskõla tagamiseks sisemudeli testi ja kõikide Solventsus II artiklites 120–126 sätestatud standarditega;
 - (d) tõenäosusjaotuse prognoosi rikkusega seoses teatud käsitletava riski korral viis, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja valitud meetodid ja loodud tõenäosusjaotuse prognoos seostuvad teiste sisemudeli kohaldamisalasse jäävate riskidega;
 - (e) käsitletava riski liik, ulatus ja keerukus, lähtudes Solventsus II artiklis 29 lõikes 3 sätestatust.

Suunis 29. Tõenäosusjaotuse prognoosi täpsustamine

- 1.85. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas hoolitseb kindlustus- või edasikindlustusandja selle eest, et tõenäosusjaotuse prognoos ei oleks põhjendamatuult rikas, nii et see ei kajasta algseid teadmisi riskiprofiilist (vt suunis 26).
- 1.86. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kuidas vastab kindlustus- või edasikindlustusandja järgitav tõenäosusjaotuse prognoosi täpsustamise metoodika meetodite, eelduste ja andmetega seoses statistilistele kvaliteedistandarditele. Kui sellised meetodid hõlmavad eksperdihinnangu kasutamist, tuleb kohaldada eelduste määramist ja eksperdihinnanguid käsitlevaid asjakohaseid suuniseid.

7. peatükk. Kalibreerimine – lähendused

Suunis 30. Lähendustest arusaamine

- 1.87. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas tõendab kindlustus- või edasikindlustusandja seda, et mõistab Solventsus II artikli 122 lõikes 3 sätestatud detailselt kasutatud lähendusi.
- 1.88. Eelkõige peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema, kuidas ettevõtja vähemalt
- (a) käsitleb vigu, mis läbi lähenduste solventsuskapitalinõudesse tekivad;
 - (b) tõendab, et lähendused ei tekita solventsuskapitalinõuet, mis on oluliselt alahinnatud, võrreldes riskimõõdiku alusel arvatud tulemusega tagamaks, et kindlustusvõtjatele tagatakse Solventsus II artikli 101 lõikes 3 sätestatuga samaväärne kaitstuse tase;
 - (c) analüüsib ja põhjendab lähendustee väljundi stabiilsust aja kestel ning äärmusliku kahju tingimustes vastavalt oma riskiprofiilile.
- 1.89. Liikmesriikide pädevad asutused peavad tegema kindlustus- või edasikindlustusandjale selgeks, et oluline ebamäärasus seoses lähendustega solventsuskapitalinõude ümberkalibreerimisel ei ole lubatud, kui selline ebakindlus tekitab solventsuskapitalinõude alahindamise.

Suunis 31. Riskimõõdiku alus kui ülemineku tulemus

- 1.90. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja saab tuletada riskimõõdiku aluse vahetulemusena majandusliku kapitali arvutamise protsessis, peavad liikmesriikide pädevad asutused selgitama eeltaotlusprotsessi käigus välja, kuidas suudab ettevõtja tõestada seda, et tulemus kajastab asjakohaselt tema riskiprofiili.

Suunis 32. Muu alusmuutuja kasutamine

- 1.91. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas tõendab kindlustus- või edasikindlustusandja, kui ta kasutab solventsuskapitalinõude arvutamiseks alusmuutuja variatsiooni, mis erineb põhiomavahenditest, järgmist:
- (a) kas seda, et erinevus põhiomavahendite ja alusmuutuja vahel ei ole oluline ajal $t = 0$ ega mis tahes ettenähtavas olukorras sh kuni ajani $t = 1$, või
 - (b) et kui see erinevus on oluline, siis selles ei ole märkimisväärseid muutusi järgmise perioodi jooksul, eriti äärmusliku kahju tingimustes vastavalt ettevõtja riskiprofiilile.

- 1.92. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kuidas tõendab kindlustus- või edasikindlustusandja, kui ta kasutab põhiomavahendi väärtuse tuletamiseks alusmuutuja variatsiooni, mis erineb põhiomavahenditest, et
- (a) ta suudab lahendada põhiomavahendite ja alusmuutuja erinevuse ajal $t = 0$ ning
 - (b) ta saab aru erinevusest põhiomavahendite ja alusmuutuja vahel igas olukorras sh kuni ajani $t = 1$.
- 1.93. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas võimaldab kindlustus- või edasikindlustusandja kasutatav maksevõime bilanss määrata kindlaks nõuetekohaste omavahendite summa, mida saab kasutada solventsuskapitalinõude katmiseks, hoolimata sellest, millist arvutusmeetodit solventsuskapitalinõude arvutamiseks on kasutatud.

Suunis 33. Kinniste analüütiliste valemite kasutamine

- 1.94. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused tegema selgeks, kuidas tõestab kindlustus- või edasikindlustusandja, kui ta kasutab kinnist analüütilist valemit kapitalinõude ümberkalibreerimiseks sisemisest riskimõõtmest riskimõõdiku alusena, et valemi aluseks olevad eeldused on realistlikud ja kehtivad ka äärmusliku kahju tingimustes vastavalt kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiilile.

Suunis 34. Juhtimismeetmed

- 1.95. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas arvestab kindlustus- või edasikindlustusandja, kui ta valib sisemudelis aastast pikema ajavahemiku, solventsuskapitalinõude arvutamise kontekstis juhtimismeetmeid ning tagab selle, et sellised juhtimismeetmed on modelleeritud realistlikul ja mõistlikul viisil ja et need mõjutavad maksevõime bilanssi ajavahemikus $t = 0$ kuni $t = 1$.
- 1.96. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kuidas tagab kindlustus- või edasikindlustusandja selle, et varade ja kohustuste hindamise üldprintsipiibid kehtivad ajal $t = 1$, arvestades juhtimismeetmete mõju maksevõime bilansis selle suunise siseselt.

Suunis 35. Mitmed lähendused

- 1.97. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas hindab kindlustus- või edasikindlustusandja juhul, kui ta peab tegema mitmeid lähendusi, seda, kas need avaldavad mõju nendele lähendustele, mis tuleb sõnaselgelt heaks kiita.

8. peatükk. Kasumi ja kahjumi tekkeallikad

Suunis 36. Kasumi ja kahjumi määratlemine

- 1.98. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema, kuidas käsitleb kindlustus- või edasikindlustusandja kasumi ja kahjumi muutumisi asjakohasel ajavahemikul:
- (a) põhiomavahendites või
 - (b) muudes rahalistes summades, mida kasutatakse sisemudelis, et määrata kindlaks muutused põhiomavahendites, nagu majandusliku kapitali ressursside tegelik muutumine.
- 1.99. Sellel eesmärgil peavad kasumi ja kahjumi tekkeallikad välistama muutused, mille saab omistada lisaomavahendite suurendamisele, nimetatud vahendite tagasimaksmisele ja vähendamisele ning omavahendite jaotamisele.
- 1.100. Kui ettevõtja kasutab sisemudelis muud suurust kui põhiomavahendid, peavad liikmesriikide pädevad asutused selgeks tegema, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja seda suurust kasumi ja kahjumi tekkeallikate kontekstis kasutab.
- 1.101. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas teeb ettevõtja kasumi ja kahjumi tekkeallikate kaudu kindlaks selle, kuidas on muutused riskitegurites seotud tõenäosusjaotuse prognoosi alusmuutuva liikumisega.

Suunis 37. Kasumi ja kahjumi tekkeallikate kohaldamine

- 1.102. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema, kuidas tagab kindlustus- või edasikindlustusandja selle, et kasumi ja kahjumi tekkeallikad on kooskõlas kasumi ja kahjumi tekkeallikate kavandatud kohaldamisega kasutatavuse testis ja valideerimisprotsessis.

Suunis 38. Kasumi ja kahjumi tekkeallikate kohaldamine ja valideerimine

- 1.103. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas tagab kindlustus- või edasikindlustusandja selle, et ettevõtja korrapärasel valideerimistsükli kasutamisel kasutatakse teavet mudeli varasema toimimise kohta, lähtudes kasumi ja kahjumi tekkeallikatest.

9. peatükk. Valideerimine

Suunis 39. Valideerimispoliitika ja valideerimisaruanne

- 1.104. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema, kuidas tagab kindlustus- või edasikindlustusandja selle, et kehtestatud valideerimispoliitikas oleksid sätestatud vähemalt:
- (a) protsessid, meetodid ja vahendid, mida kasutatakse sisemudeli valideerimiseks, ning nende eesmärgid;
 - (b) korrapärase valideerimise sagedus sisemudeli iga osa kohta ning lisavalideerimise aluseks olevad tingimused;
 - (c) valideerimise eest vastutavad isikud iga ülesande kohta ning

- (d) menetlus, mida tuleb järgida juhul, kui mudeli valideerimisprotsessi käigus tuvastatakse probleeme seoses sisemudeli usaldusväärsusega, ning selliste probleemide käsitlemisega seotud otsustamisprotsess.

1.105. Liikmesriikide pädevad asutused peavad selgeks tegema, kuidas dokumenteerib kindlustus- või edasikindlustusandja valideerimisaruandes valideerimistulemused ning tehtud järeldused ning kinnitamise analüüsi tagajärjed.

1.106. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kujundama seisukoha, kuidas osutab kindlustus- või edasikindlustusandja oma aruandes suunises 50 nimetatud valideerimise andmekogudele ning protsessi põhiosalejate allkirjadele.

Suunis 40. Valideerimisprotsessi kohaldamisala ja eesmärk

1.107. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema, kuidas sätestavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad valideerimiseesmärgi ja kohaldamisala täpsustamisel valideerimise konkreetse eesmärgi sisemudeli iga osa kohta.

1.108. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas käsitleb kindlustus- või edasikindlustusandja valideerimisel sisemudeli nii kvalitatiivseid kui ka kvantitatiivseid aspekte.

1.109. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kuidas käsitleb kindlustus- või edasikindlustusandja valideerimise kohaldamisala arvestades lisaks sisemudeli eri osade valideerimise käsitlemisele valideerimist tervikuna ning eelkõige arvatatud tõenäosusjaotuse prognoosi asjakohasust tagamaks, et regulatiivse kapitali tase ei oleks olulisel määral valesti esitatud.

Suunis 41. Olulisus

1.110. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas käsitleb kindlustus- ja edasikindlustusandja sisemudeli valideeritava osa olulisust, mitte üksnes eraldiseisvana, vaid ka koostoimes, kui olulisust kasutatakse valideerimistegevuse intensiivsuse üle otsustamisel.

1.111. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja ei valideeri sisemudeli teatud osaid kõrge täpsustasemega, kuna need ei ole olulised, peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas võtab kindlustus- või edasikindlustusandja selle üle otsustamisel, kuidas neid asjakohaselt valideerida, siiski arvesse seda, et sellised osad võivad olla olulised koostoimes.

1.112. Liikmesriikide pädevad asutused peavad selgeks tegema, kuidas käsitleb ettevõtja valideerimise kontekstis olulisuse kindlaksmääramisel tundlikkuse testimist.

Suunis 42. Valideerimisprotsessi kvaliteet

1.113. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas määrab kindlustus- või edasikindlustusandja kindlaks kõik käimasoleva valideerimisprotsessiga seotud teadaolevad piirangud.

- 1.114. Kui valideerimisprotsessiga hõlmatud osade valideerimisel esineb piiranguid, peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja selliseid piiranguid teadvustab ja dokumenteerib.
- 1.115. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas tagab kindlustus- või edasikindlustusandja selle, et valideerimisprotsessi kvaliteedi hinnangus kirjeldatakse selgelt tingimusi, mille korral valideerimine ei ole tõhus.

Suunis 43. Valideerimisprotsessi juhtimine

- 1.116. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas kehtestab kindlustus- või edasikindlustusandja teostatava valideerimise tulemuste teabe vahetuse juhtimise.
- 1.117. Liikmesriikide pädevad asutused peavad selgeks tegema, kuidas koostab kindlustus- või edasikindlustusandja asutusesiseselt valideerimisprotsessi tulemuste alusel üldise arvamuse ja sellest teatamise.
- 1.118. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas kehtestab kindlustus- või edasikindlustusandja eelnevalt kindlaksmääratud kriteeriumid selleks, et otsustada, kas valideerimise tulemused või osad nendest tuleb ettevõtja sees laiendada.
- 1.119. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kas kindlustus- või edasikindlustusandja täpsustab, millistel tingimustel tuleb valideerimisprotsessi tulemusi laiendada, ning kuidas määrab kindlustus- või edasikindlustusandja selgelt kindlaks ja sätestab laiendamisprotsessi sellisel viisil, et säilib valideerimisprotsessi sõltumatus.
- 1.120. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas sätestatakse kindlustus- või edasikindlustusandja kehtestatud valideerimispoliitikas eri valideerimisvahendite tulemustest teatamine nii korrapäraste kui ka eriolukordadest tingitud lisavalideerimiste korral ning kuidas neid kasutatakse, kui testid näitavad, et sisemudel ei toimi plaanipäraselt.

Suunis 44. Valideerimisprotsessiga seotud rollid

- 1.121. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema, kuidas tagab kindlustus- või edasikindlustusandja juhul, kui valideerimisprotsessi eriülesannetes osalevad muud isikud kui riskijuhtimisfunktsiooni täitjad, selle, et riskijuhtimisfunktsioon täidab oma üldise Solventsus II artiklis 44 sätestatud kohustuse, sealhulgas kohustuse tagada valideerimisprotsessi eri ülesannete täitmine.
- 1.122. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas selgitab kindlustus- või edasikindlustusandja ametlikult iga kindlaksmääratud valideerimisprotsessis osaleja ülesandeid.
- 1.123. Liikmesriikide pädevad asutused peavad selgeks tegema, kas ettevõtja käsitleb kehtestatud valideerimispoliitikas kogu valideerimisprotsessiga seotud ülesannete jaotust.

Suunis 45. Valideerimisprotsessi sõltumatus

- 1.124. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas tagab kindlustus- või edasikindlustusandja riskijuhtimisfunktsiooni täitja sisemudeli objektiivseks testimiseks selle, et valideerimisprotsess teostatakse sõltumatult mudeli väljatöötamisest ja kasutamisest ning et kehtestatud valideerimispoliitikas sätestatud ülesanded loovad ja säilitavad valideerimisprotsessi sõltumatuse.
- 1.125. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kuidas võtab kindlustus- või edasikindlustusandja valideerimisprotsessiga seotud ülesannetes osalevate isikute valimisel arvesse ettevõtja riskide liiki, ulatust ja keerukust, osalevate inimeste ülesandeid ja oskusi, kindlustus- või edasikindlustusandja sisekorraldust ja selle juhtimissüsteemi.

Suunis 46. Konsolideerimisgrupi sisemudeli erisused

- 1.126. Konsolideerimisgrupi sisemudelit käsitleva eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas käsitleb kindlustus- või edasikindlustusandja sisemudeli valideerimist nii konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude kui ka grupi sisemudeli alusel arvatava seotud ettevõtjate solventsuskapitalinõude arvutamisel ning kuidas sätestab kindlustus- või edasikindlustusandja selgelt sellise käsitlemise konsolideerimisgrupi sisemudeli jaoks kehtestatud valideerimispoliitikas.
- 1.127. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kuidas kehtestavad osalust omav ettevõtja ja seotud ettevõtjad, kelle puhul solventsuskapitalinõue arvutatakse sisemudeli alusel, ühtse kinnitamispoliitika, et käsitleda kinnitamisprotsessi nii grupi kui üksikettevõtja tasandil.

Suunis 47. Vahendite mitmekesisus

- 1.128. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas tagab kindlustus- või edasikindlustusandja selle, et kasutatavad kvalitatiivsed või kvantitatiivsed vahendid on asjakohased ja usaldusväärsed sisemudeli valideerimisel nii asutusesiseseks kasutamiseks kui ka solventsuskapitalinõude arvutamiseks.
- 1.129. Liikmesriikide pädevad asutused peavad selgeks tegema, kuidas mõistab kindlustus- või edasikindlustusandja kasutatavaid valideerimisvahendeid ja teadvustab, et eri vahenditel on eri omadused ja piirangud.
- 1.130. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kas kindlustus- või edasikindlustusandja käsitleb seda, millised valideerimisvahendid või vahendite kombinatsioonid on valideerimise eesmärgi ja käsitusala jaoks kõige asjakohasemad, nagu on sätestatud kehtestatud valideerimispoliitikas.
- 1.131. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kuidas kehtestab kindlustus- või edasikindlustusandja protsessi asjakohase valideerimisvahendite kogumi valimiseks, et tagada tugev valideerimisprotsess. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas kindlustus- või

edasikindlustusandja seda protsessi dokumenteerib ja kas ta võtab valideerimisvahendite valimisel arvesse vähemalt järgmisi omadusi:

- (a) keerukuse tase: lihtsustatud meetoditest kuni keeruliste meetoditeni varieeruvad valideerimisvahendid;
- (b) laad: kvalitatiivsed, kvantitatiivsed või eelnevate kombinatsioon;
- (c) vajalikud teadmised: valideerimist teostavate isikute vajalike teadmiste ulatus;
- (d) sõltumatus: valideerimist teostavate isikute vajaliku sõltumatuse tase;
- (e) vajalik teave: võimalikud piirangud võrreldes asutusevälise ja -sisese valideerimise jaoks kättesaadava teabe mahu või liigiga ning
- (f) valideerimistsüklid: asjassepuutuvad valideerimisvahendid kõikide nende põhieelduste käsitlemiseks, mis on tehtud sisemudeli eri etappides alates väljatöötamisest kuni rakendamise ja toimimiseni.

Suunis 48. Stressitesti ja stsenaariumanalüüsi

1.132. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas kasutab kindlustus- või edasikindlustusandja sisemudeli valideerimise osana stressitesti ja stsenaariumanalüüsi.

1.133. Eelkõige peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema, kuidas tagab kindlustus- või edasikindlustusandja selle, et kasutatavad stressitesti ja stsenaariumanalüüsi käsitlevad asjakohaseid riske ja et neid aja jooksul seiratakse.

Suunis 49. Vahendite kohaldamine

1.134. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas suudab kindlustus- või edasikindlustusandja selgitada seda, milliseid sisemudeli osasid millise valideerimisvahendiga valideeritakse ja miks on sellised valideerimisvahendid konkreetse eesmärgi jaoks asjakohased, kirjeldades vähemalt järgmist

- (a) valideeritava mudeliosa olulisus;
- (b) tase millest alates vahendit kohaldatakse üksikriskidele, modelleerimisplokkidele, portfelli ja äriüksustele ning koondatud tulemustele;
- (c) valideerimisülesande eesmärk ning
- (d) valideerimise eeldatud tulemus.

Suunis 50. Valideerimise andmekogud

1.135. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas tagab kindlustus- või edasikindlustusandja selle, et valideerimisprotsessis kasutatud valitud andmed ja eksperdi hinnangud võimaldavad tõhusalt sisemudelit valideerida, võttes arves mitmesuguseid olukordi, mis on minevikus tekkinud või võivad tulevikus tekkida.

10. peatükk. Dokumentatsioon

Suunis 51. Kontrolliprotseduurid

1.136. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema, kuidas tagab kindlustus- või edasikindlustusandja selle, et sisemudelit käsitlevat dokumentatsiooni hoitakse ajakohasena ja et see vaadatakse korrapäraselt läbi.

1.137. Eelkõige peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas kehtestab kindlustus- või edasikindlustusandja vähemalt

- (a) sisemudelit käsitleva dokumentatsiooni tõhusa kontrolliprotseduuri;
- (b) sisemudelit käsitleva dokumentatsiooni versioonide kontrolliprotseduuri;
- (c) selge viitesüsteemi sisemudelit käsitleva dokumentatsiooni jaoks, mida kasutatakse dokumentide loetelus.

Suunis 52. Metoodikate dokumenteerimine

1.138. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema, kuidas koostab kindlustus- või edasikindlustusandja dokumentatsiooni, mis on piisavalt detailne, et tõendada põhjalikku arusaamist sisemudelis kasutatud metoodikatest ja tehnikatest, sealhulgas vähemalt

- (a) aluseks olevad eeldused;
- (b) selliste eelduste kohaldatavus, võttes arvesse ettevõtja riskiprofiili, ning
- (c) võimalikud puudujäägid metoodikas või tehnikates.

1.139. See kehtib ka juhul, kui kindlustus- või edasikindlustusandja sisemudelis kasutatavad metoodikad või tehnikad dokumenteerib kolmas isik.

1.140. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kuidas esitab kindlustus- või edasikindlustusandja sisemudelis kasutatud mis tahes metoodika aluseks olevate teooriate, eelduste ning matemaatiliste ja empiiriliste aluste dokumenteerimisel kooskõlas Solventsus II artikli 125 lõikega 3 võimaluse korral metoodika väljatöötamise olulised sammud ning mis tahes muud metoodikad, mida kaaluti, kuid mida kindlustus- või edasikindlustusandja ei kasutanud.

Suunis 53. Tingimused, mille korral sisemudel ei toimi tõhusalt

1.141. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas esitab kindlustus- või edasikindlustusandja oma dokumentatsioonis üldise kokkuvõtte sisemudeli puudujääkidest, koondatuna ühte dokumenti, mis sisaldab vähemalt järgmisi aspekte:

- (a) riskid, mida sisemudeliga ei käsitleta;
- (b) sisemudelis kasutatud riskimodelleerimise piirangud;
- (c) sisemudeli tulemustega seotud ebakindluste laad, ulatus ja allikad, sealhulgas tulemuste tundlikkus seoses sisemudeli aluseks olevate põhieeldustega;
- (d) sisemudelis kasutatud andmete puudused ning sisemudeli arvutamiseks puuduvad andmed;
- (e) sisemudelis kasutatud välismudelitest ja -andmetest tulenevad riskid;
- (f) sisemudelis kasutatud infotehnoloogia piirangud ning
- (g) sisemudeli juhtimise piirangud ja
- (h) puudujääkide tuvastamiseks tehtud töö ning võimalikud mudeli parendamise kavad.

Suunis 54. Adressaatidele sobivus

1.142. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused selgeks tegema, kuidas kavatseb kindlustus- või edasikindlustusandja kohandada sisemudelit käsitlevat dokumentatsiooni, mis koosneb rohkem kui ühest asjakohaste dokumentide tasandist, vastavalt eri kasutustele ja sihtrühmadele.

Suunis 55– Kasutusjuhendid või protsessikirjeldused

1.143. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas kehtestab kindlustus- või edasikindlustusandja sisemudelit käsitleva dokumentatsiooni raames sisemudeli kasutusjuhendites või protsessikirjeldustes, mis peab olema piisavalt detailne, et võimaldada sõltumatul teadmistega kolmandal isikul sisemudelit kasutada.

Suunis 56. Mudeli väljundi dokumenteerimine

1.144. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja dokumenteerib ja salvestab (mitte tingimata ühes dokumendis) mudeli väljundid, mis on asjakohased Solventsus II artikli 120 nõuete täitmiseks.

Suunis 57. Tarkvara ja modelleerimisplatvormid

- 1.145. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas esitab ettevõtja oma dokumentatsioonis teabe sisemudelis kasutatud tarkvara, modelleerimisplatvormide ja riistvarasüsteemide kohta.
- 1.146. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kuidas esitab ettevõtja oma dokumentatsioonis tarkvara, modelleerimisplatvormide ja riistvarasüsteemide kasutamise korral piisavalt teavet, et oleks võimalik hinnata ja põhjendada nende kasutamist ning et liikmesriikide pädevad asutused saaksid hinnata nende asjakohasust.

11. peatükk. Välismudelid ja ettevõttevälised andmed

Suunis 58. Välised andmed

- 1.147. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas tõendab kindlustus- või edasikindlustusandja sisemudelis kasutatud väliste andmete erisuse asjakohasel määral mõistmist, võttes arvesse väliste andmete laadi, sealhulgas väliste andmetega kaasnevat mis tahes olulist moonutust, ümberarvestamist, hooajalisust ja mis tahes muud töötlemist.
- 1.148. Eelkõige peavad liikmesriikide pädevad asutused selgeks tegema selle, kuidas kindlustus- või edasikindlustusandja vähemalt
- (a) mõistab väliste andmete omadusi ja piiranguid või muid iseärasusi,
 - (b) töötab välja protsessid võimalike puuduvate väliste andmete või muude piirangute kindlakstegemiseks;
 - (c) mõistab puuduvate või ebausaldusväärsete väliste andmete korral loodud ligikaudseid väärtusi ja muud töötlemist;
 - (d) töötab välja protsessid õigeaegseks ühtsuse kontrollimiseks, sealhulgas võrdlused teiste asjakohaste allikatega määral, mil andmed on mõistlikult saadaval.

Suunis 59. Välismudeli mõistmine

- 1.149. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas tõestab kindlustus- või edasikindlustusandja seda, et kõik välismudeli kasutamises osalevad isikud mõistavad piisava detailsusega neid välismudeli osasid, mis on nende jaoks olulised, sealhulgas eeldusi, tehnilisi ja toimimise aspekte.
- 1.150. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kuidas pöörab kindlustus- või edasikindlustusandja erilist tähelepanu välismudeli nendele aspektidele, mis on tema riskiprofiili seisukohast olulisemad.

Suunis 60. Välismudeli ja -andmete valiku läbivaatamine

- 1.151. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas korraldab kindlustus- või edasikindlustusandja konkreetsete välismudelite või välisandmete kogude valimise põhjenduse korrapärase läbivaatamise.
- 1.152. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, et kindlustus- või edasikindlustusandja ei tugine ainult ühele allikale ja kuidas ta kehtestab kavad enda kaitsmiseks allika võimalike vigade mõju eest.
- 1.153. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas pöörab kindlustus- või edasikindlustusandja tähelepanu välismudelis või välistes andmetes tehtud võimalikele uuendustele, mis võimaldaksid tal riske paremini hinnata.

Suunis 61. Lõimimine sisemudeli raamistikus

- 1.154. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused selgeks tegema, kuidas tõendab kindlustus- või edasikindlustusandja seda, et kasutatud lähenemine välismudeli inkorporeerimisel sisemudeli raamistikku, sealhulgas ettevõtja valitud tehnika, andmed, parameetrid ja eeldused ning välismudeli väljund või väljundid, on asjakohane.

Suunis 62. Valideerimine

- 1.155. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas korraldab kindlustus- või edasikindlustusandja välismudeli selliste oluliste eelduste, mis on asjakohased kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiili seisukohast, ning välismudeli ja ettevõtteväliste andmete protsessidesse ja sisemudelisse inkorporeerimise valideerimise.
- 1.156. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kuidas hindab kindlustus- või edasikindlustusandja välismudeli jaoks kättesaadavate tunnuste või valikute valimise või mittevalimise asjakohasust.
- 1.157. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas käsitleb kindlustus- või edasikindlustusandja valideerimise raames asjakohast teavet ja eelkõige müüja või muu kolmanda isiku tehtud analüüse ning kuidas tagab kindlustus- või edasikindlustusandja seejuures vähemalt selle, et:
- (a) ei kahjustata valideerimisprotsessi sõltumatust sisemudeli arendamisel ja toimimisel;
 - (b) see vastab kindlustus- või edasikindlustusandja sätestatud valideerimisprotsessile, mis on selgelt sätestatud valideerimispoliitikas;
 - (c) arvesse võetakse mis tahes otsest või kaudset erapoolikust müüja või muu kolmanda isiku teostatud analüüsides.

Suunis 63. Dokumentatsioon

- 1.158. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas tõendab kindlustus- või edasikindlustusandja, et välismudelite või väliste andmete dokumentatsioon vastab dokumenteerimisstandarditele.
- 1.159. Liikmesriikide pädevad asutused peavad selgeks tegema, kuidas koostab kindlustus- või edasikindlustusandja dokumentatsiooni vähemalt järgmiste aspektide kohta:
- (a) välismudeli ja väliste andmete aspektid, mis on olulised kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiili seisukohast;
 - (b) välismudeli või väliste andmete lõimimine kindlustus- või edasikindlustusandja protsessidesse ja sisemudelisse;
 - (c) välismudeli andmete, eelkõige sisendite, või välismudeli väljundite lõimimine kindlustus- või edasikindlustusandja protsessidesse ja sisemudelisse;
 - (d) sisemudelisse kasutatud välised andmed ning nende allikad ja kasutamine.
- 1.160. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja toetub dokumentatsioonis müüjate ja teenuseosutajate koostatud dokumentidele, peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kuidas ta tagab selle, et suutlikkus vastata dokumenteerimisstandarditele ei ole kahjustatud.

Suunis 64. Liikmesriikide pädevate asutuste suhe välismudelite müüjatega

- 1.161. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema, kuidas täidab kindlustus- või edasikindlustusandja oma kohustust täita sisemudeliga seotud kohustusi ning sisemudelisse välismudeli või väliste andmete kasutamisega seotud ülesandeid ja mis tahes muid nõudeid.
- 1.162. Liikmesriikide pädevad asutused peavad tegema kindlustus- või edasikindlustusandjale selgeks, et mis tahes kontakt liikmesriikide pädevate asutuste ja välismudeli müüjate vahel selleks, et liikmesriikide pädevad asutused saaksid teavet selliste mudelite läbivaatamiseks, ei tohiks vabastada kindlustus- või edasikindlustusandjat kohustusest tõestada, et välismudel vastab sisemudeli nõuetele.
- 1.163. Liikmesriikide pädevad asutused peavad selgitama välismudeli kasutamise täpselt välja iga eeltaotlusprotsessi korral.
- 1.164. Liikmesriikide pädevad asutused peavad tegema kindlustus- või edasikindlustusandjale selgeks, et nad lükkavad välismudeli kasutamise taotluse tagasi alati, kui kindlustus- või edasikindlustusandja ei suuda esitada liikmesriikide pädevate asutuste hinnatava taotluse jaoks nõutud konkreetset teavet.

Suunis 65. Teenusepakujate ülesanded välismudelite ja väliste andmete kasutamise korral

- 1.165. Eeltaotlusprotsessi käigus peavad liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kas kindlustus- või edasikindlustusandja kasutab tegevuse edasiandmise lepingut, kui ta otsustab välismudelit otse mitte kasutada.
- 1.166. Sarnaselt peavad liikmesriikide pädevad asutused kindlaks tegema, kas kindlustus- või edasikindlustusandja volitab teenusepakkuja tegevuse edasiandmise lepingu kaudu teostama mõningaid väliste andmetega seotud ülesandeid.
- 1.167. Liikmesriikide pädevad asutused peavad tegema kindlustus- või edasikindlustusandjale selgeks, et ta ei pea pidama selliseid tegevuse edasiandmise lepinguid põhjenduseks, mis vabastab ta kohustusest tõestada sisemudeli nõuetele vastavust.
- 1.168. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kindlaks tegema, kuidas tagab kindlustus- või edasikindlustusandja selle, et mis tahes tegevuse edasiandmise lepingus, mis käsitleb sisemudeli kasutamise või välisandmetega seotud ülesannete täitmist, oleksid poolte kohustused Solventsus II artiklis 49 sätestatud nõuete kohaldamisel kindlaks määratud.
- 1.169. Liikmesriikide pädevad asutused peavad välja selgitama, kuidas säilitab kindlustus- või edasikindlustusandja üldise vastutuse, hoolimata sellest, milline pool tegelikult osutatud teenusega seotud ülesandeid täidab.

12. peatükk. Kolleegiumide toimimine konsolideerimisgruppide sisemudelit käsitleva eeltaotlusprotsessi käigus

Suunis 66. Sisemudeli kohaldamisala väljaselgitamine konsolideerimisgruppide sisemudelit käsitleva eeltaotlusprotsessi käigus

- 1.170. Konsolideerimisgrupi sisemudelit käsitleva eeltaotlusprotsessi käigus peavad konsolideerimisgrupi järelevalvaja, muud kaasatud liikmesriikide pädevad asutused ning muud kolleegiumi kindlaks määratud liikmesriikide pädevad asutused võtma sisemudeli kohaldamisala asjakohasuse väljaselgitamisel arvesse vähemalt järgmist:
- (a) konsolideerimisgruppi kuuluvate seotud ettevõtjate olulisus grupi riskiprofiili seisukohast;
 - (b) konsolideerimisgruppi kuuluvate seotud ettevõtjate riskiprofiil võrreldes grupi üldise riskiprofiiliga;
 - (c) grupi üleminekukava mudeli kohaldamisala laiendamiseks hilisemas etapis, kui see on võimalik, ning sellise tegevuse ajakava;
 - (d) standardvalemi või mõne teise eeltaotlusprotsessis oleva sisemudeli asjakohasus, mida kasutatakse mis tahes seotud kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude arvutamiseks, kes kuulub sisemudeli kohaldamisalasse;

- (e) sellise standardvalemi või muu sisemudeli asjakohasus eeltaotlusprotsessis, mida kasutakse mis tahes seotud kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude arvutamiseks, kes kuulub konsolideerimisgruppi, kuid kes ei kuulu konsolideerimisgrupi sisemudeli kohaldamisalase.

1.171. Konsolideerimisgruppi kuuluvate seotud ettevõtjate sisemudeli kohaldamisalast välja jätmise asjakohasuse väljaselgitamisel peavad konsolideerimisgrupi järelevalvaja ja kaasatud liikmesriikide pädevad asutused hindama seda, kas see võib põhjustada

- (a) omavahendite ebasobivat jaotust üksikettevõtja solventsuskapitalinõude alusel konsolideerimisgrupi riskiprofiili panustamise asemel;
- (b) ebajärjepidevusi, mis tekivad sellest, kui konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude arvutamiseks kasutatakse sisemudelit, ning konsolideerimisgruppi kuuluva seotud ettevõtja solventsuskapitalinõude arvutamiseks kasutatakse eeltaotlusprotsessis standardvalemit või teistsugust sisemudelit;
- (c) sisemudeli piiratud kohaldamisalast tulenevaid nõrkusi konsolideerimisgrupi ja gruppi kuuluvate seotud ettevõtjate riskijuhtimises või
- (d) konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude mittesobivus grupi riskiprofiili arvesse võttes.

Suunis 67. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja ja muude kaasatud ning konsolideerimisgrupi sisemudelit käsitlevas eeltaotlusprotsessis osalevate liikmesriikide pädevate asutuste ülesanded

1.172. Konsolideerimisgrupi sisemudelit käsitleva eeltaotlusprotsessi käigus peavad konsolideerimisgrupi järelevalvaja ja muud kaasatud liikmesriikide pädevad asutused leppima kokku ülesannete kõige tõhusama ja tulemuslikuma jaotuse kaasatud eri pädevate asutuste vahel.

1.173. Grupi järelevalvaja peab registreerima teiste kaasatud liikmesriikide pädevate asutustega konsulteerides kokku lepitud ülesannete jaotuse ning koostama tööplaani ja teabevahetuseeskirjad omavaheliseks suhtlemiseks.

1.174. Juhul kui on tegemist konsolideerimisgrupi sisemudeliga vastavalt Solventsus II artiklis 231 sätestatule, peaksid konsolideerimisgrupi järelevalvaja ja teised asjassepuutuvate liikmesriikide järelevalvajad kaaluma tööplaani erisätete lisamist korraldamaks vastavat tööülesannete jaotust ja teabevahetuseeskirju.

1.175. Kui see on asjakohane, peab konsolideerimisgrupi järelevalvaja teiste kaasatud liikmesriikide pädevate asutustega konsulteerides töökava ajakohastama.

1.176. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja peab tagama, et töökava hõlmab eeltaotlusprotsessiga seotud ajakava, põhietappe ja tulemusi.

1.177. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja peab tagama, et töökavas kehtestatakse vähemalt:

- (a) millal ja kuidas konsulteeritakse eeltaotlusprotsessi käigus teiste kaasatud liikmesriikide pädevate asutustega ja kuidas neid protsessi kaasatakse;
- (b) millal ja kuidas lubatakse teistel järelevalvekolleegiumisse kuuluvatel liikmesriikide pädevatel asutustel osaleda eeltaotlusprotsessis, pidades meeles, et nende osalemine piirdub selliste olukordade kindlakstegemise ja vältimisega, kus äritegevuse osade väljajätmine sisemudeli kohaldamisalast võib tekitada konsolideerimisgrupi riskide olulise alahindamise, või kui sisemudel võib sattuda eeltaotlusprotsessi käigus vastuollu teise sisemudeliga, mida kasutatakse konsolideerimisgruppi kuuluva mis tahes kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude arvutamiseks;
- (c) hindamise prioriteedid, võttes arvesse sisemudeli kohaldamisala, iga konsolideerimisgruppi kuuluva seotud ettevõtja erisused, grupi ja gruppi kuuluvate seotud ettevõtjate riskiprofiili ning olemasolevat ja asjakohast teavet sisemudeli kohta.

1.178. Kui kaasatud liikmesriigi pädev asutus teeb eeltaotlusprotsessiga seoses kindlaks olulise probleemi, peab ta teatama sellest konsolideerimisgrupi järelevalvajale ja teistele kaasatud asutustele nii kiiresti kui võimalik.

Suunis 68. Konsolideerimisgrupi sisemudelit käsitleva eeltaotlusprotsessi käigus tehtavad ühised kohapealsed kontrollimised

1.179. Konsolideerimisgrupi sisemudelit käsitleva eeltaotlusprotsessi käigus peavad konsolideerimisgrupi järelevalvaja ja muud kaasatud liikmesriikide pädevad asutused pakkuma välja ja arutama, millal ja kuidas korraldada ühiseid kohapealseid kontrole, et kontrollida eeltaotlusprotsessi tõhususe tagamiseks selle protsessiga seotud mis tahes teavet.

1.180. Ühise kohapealse kontrolli välja pakkunud liikmesriikide pädevad asutused peavad teavitama konsolideerimisgrupi järelevalvajad, märkides sellise kontrolli ulatuse ja eesmärgi, võttes arvesse kaasatud liikmesriikide pädevate asutuste kindlaks määratud ühise kohapealsete kontrollide eesmäärke eeltaotlusprotsessis.

1.181. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja peab seejärel teavitama teisi eeltaotlusprotsessi kaasatud liikmesriikide pädevaid asutusi, EIOPAt ning, kui see on asjakohane, teisi kolleegiumisse kuuluvaid liikmesriikide pädevaid asutusi, Solventsus II artikli 248 lõikes 3 osutatud oluliste filiaalide järelevalve eest vastutavate asukoha liikmesriikide pädevaid asutusi ning teiste filiaalide järelevalve eest vastutavaid liikmesriikide pädevaid asutusi.

1.182. Kui ühises kohapealses kontrollis osalevad liikmesriikide pädevad asutused on kindlaks tehtud, peavad nad arutama ja jõudma kokkuleppele selles, milline on kontrolli lõplik ulatus, eesmärk, struktuur ja ülesannete jaotus.

- 1.183. Kui kohapealset kontrolli korraldav liikmesriigi pädev asutus ei ole konsolideerimisgrupi järelevalvaja, peab ta esitama konsolideerimisgrupi järelevalvajale asjakohase dokumentatsiooni.
- 1.184. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja peab tegema asjakohase dokumentatsiooni kättesaadavaks eeltaotlusprotsessi kaasatud liikmesriikide pädevatele asutustele, teistele ühises kohapealses kontrollis osalevatele liikmesriikide pädevatele asutustele ja EIOPA-le. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja peab esitama kolleegiumi ülejäänud liikmetele ja osalejatele loetelu asjakohastest dokumentidest, mis on saadud, ja esitama neile taotluse korral asjakohased dokumendid.
- 1.185. Ühise kohapealse kontrolli põhitulemuste aruande alusel peab kohapealset kontrolli korraldav liikmesriigi pädev asutus arutama kaasatud liikmesriikide pädevate asutustega ühise kohapealse kontrolli tulemust ja võetavaid meetmeid.
- 1.186. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja peab teavitama kolleegiumi ülejäänud liikmeid tulemusest ja meetmetest kolleegiumis kokku lepitud teabevahetuse raames.

Suunis 69. Kindlustus- või edasikindlustusandja valdustest väljaspool toimuv sisemudelit käsitlev tegevus konsolideerimisgrupi sisemudelit käsitleva eeltaotlusprotsessi käigus

- 1.187. Konsolideerimisgrupi sisemudelit käsitleva eeltaotlus protsessi käigus peavad kaasatud liikmesriikide pädevad asutused jagama ja arutama kindlustus- või edasikindlustusandja valdustest väljaspool tehtud tegevuse põhitulemusi konsolideerimisgrupi järelevalvaja ning teiste kaasatud liikmesriikide pädevate asutustega.
- 1.188. Kaasatud liikmesriikide pädevad asutused peavad jagama sisemudeli elementide läbivaatamisel kasutatud lähenemist konsolideerimisgrupi järelevalvaja ning teiste kaasatud liikmesriikide pädevate asutustega.
- 1.189. Kui sellise jagamise tulemusena tuvastavad kaasatud liikmesriikide pädevad asutused kasutatud lähenemistes olulisi erinevusi, peavad nad arutama ja leppima kokku, millist protsessi kasutada, et töötada välja ühtsed lähenemised, kui nad peavad sellist kooskõlastamist asjakohaseks.
- 1.190. Liikmesriikide pädevad asutused peavad kaaluma sisemudeli elementide läbivaatamiseks kasutatavate vahendite ja meetodite jagamist teiste kaasatud liikmesriikide pädevate asutustega, kui nad peavad seda asjakohaseks.

Suunis 70. Kolmandate riikide pädevate asutuste osalemine konsolideerimisgruppide sisemudelit käsitlevas eeltaotlusprotsessis

- 1.191. Konsolideerimisgrupi sisemudelit käsitleva eeltaotlus protsessi käigus peavad konsolideerimisgrupi järelevalvaja ja muud kaasatud liikmesriikide pädevad asutused välja selgitama, kas ja milliste kolmandate riikide pädevate asutustega oleks vaja konsulteerida.

1.192. Enne kolmanda riigi pädeva asutusega konsulteerimist peab konsolideerimisgrupi järelevalvaja astuma kaasatud liikmesriikide pädevate asutuste toetusel asjakohaseid samme selle tagamiseks, et kolmanda riigi pädeva asutuse asukohajärgse jurisdiktsiooni teabe konfidentsiaalsust käsitlevad õigusnormid vastavad Solventsus II kohastele ametisaladuse nõuetele, muudele ELi direktiividele ning kaasatud liikmesriikide pädevate asutuste suhtes kohaldatavale riiklikele õigusaktidele.

Õigusaktidele vastavuse ja aruandluse reeglid

1.193. Käesolev dokument sisaldab EIOPA määruse artikli 16 alusel välja antud suuniseid. EIOPA määruse artikli 16 lõike 3 kohaselt võtavad pädevad asutused kõik suuniste ja soovitude täitmiseks vajalikud meetmed.

1.194. Pädevad asutused, mis käesolevaid suuniseid järgivad või kavatsesid järgima hakata, peavad integreerima need sobival viisil oma regulatiiv- või järelevalveraamistikku.

1.195. Pädevad asutused kinnitavad EIOPA-le, kas nad järgivad käesolevaid suuniseid või kavatsesid neid järgima hakata, põhjendades mittejärgimist kahe kuu jooksul alates nende avaldamisest.

1.196. Nimetatud tähtaja jooksul vastamata jätmisel käsitletakse pädevaid asutusi aruandluse mõistes nõuetele mittevastavana.

Läbivaatamise lõppsäte

1.197. Käesolevad suunised vaatab läbi EIOPA.